

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

CXI. Hadrianus III. Anno Christi 884. Caroli Crassi 5. Basiliæ Macedonis 18.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65464)

nix erat, dixerunt Quartum, & sic deinceps Quintum, placuit morem eundem saltem notare in titulo.

Pagius ad an. 882. §. 10. *Marinus à recentioribus scriptoribus Martinus II. appellatur, sed non discedendum ab Antiquis, & à Catalogis Pontificum Romanorum, in quibus semper Marinus nominatur. Vide annotat. 1. ad Martinum IV.*

(2) *Basilus Imperator in epist. ad Hadrianum III. Marini successorem, quæ Hadriano vitâ jam defuncto, reddita est Stephano V. contendit, Marinum, quod esset Episcopus alterius Ecclesiæ, non potuisse ad Romanam transferri, ideoque vitio creatum Pontificem fuisse. Stephanus in epistola ad eundem Basilium, quæ est in Annalibus Baronii ad an. 885. §. 9. & in Conciliis Labbei tom. 8. pag. 1391. & tom. 9. pag. 366. negat, Marinum, antequam Pontifex fieret, Episcopum fuisse: quod etsi concederet, tamen licuisse summum ei Sacerdotium dari.*

CXI.

HADRIANUS III.

ANNO CHRISTI 884.

CAROLI GRASSI 5. BASILII
MACEDONIS 18.

HADRIANUS III. Benedicti
filius, Romanus, quem Agapetum

perum antea dictum scribunt aliqui. Bar. an;
 (1) Anno 884. exitu mensis Maji, 884. §. 1.
 aut principio Junii Pontifex renun- Pag. §. 1.
 ciatus est. Hic quoque Photium
 execratus dicitur, insectatusque ut
 laicum. Idem instinctu Italorum
insignia duo decreta fecit, unum pro
Romanorum libertate, ut Pontifex desi-
gnatus consecrari sine presentia Regis,
aut Legatorum ejus posset: (2) alterum
pro dignitate Italia, ut moriente Rege
Crasso sine filiis, Regnum Italicis Prin-
cipibus una cum titulo Imperii tradere-
tur. (3) Altero Pontificatus anno
 885. iter in Galliam suscepit accitu
 Imperatoris. Pado vix transmissa Bar. an.
 in morbum implicitus, mense Sep- 885. §. 1.
 tembri est mortuus, cum & 2. annum 3
mensis ferme quatuor Romanæ Eccle-
siæ præfuisset. Sepultus est in Cœ-
nobio Nonantulano, quod quinque
millia passuum à Mutina in Orien-
tem abest.

ANNOTATIONES.

(1) Sigonius lib. 5. De Regno Italiae ad an.
 884. pag. 223. Ciaconius, & Oldoinus, in
 nova additione ad Ciaconium, qui quidem
 Oldoinus è vestigio subjicit hæc: *unde for-*
rasse factum, ut Sigebertus & Maria-

Hh 4

Hh 4

nus Scotus Papam quendam Agapetum inter Marinum & Hadrianum III. interjecerint.

Alii è diverso ajunt, inde obortam opinionem de Hadriano III: appellato ante Pontificatum Agapeti nomine, quod Sigbertus & Marianus Scotus tradiderint, Agapetum quendam proximum ante eum fuisse Romanum Pontificem.

(2) De hoc decreto meminere etiam Platina, Ciaconius, Mabillonius commentario in Ordinem Romanum cap. 17. pag. 114. & Pagijs ad an. 884. §. 2. Vide annotat. 1. ad Stephanum V.

(3) Sigonius De Regno Italiae lib. 5. ad an. 884. pag. 224.

Hoc decretum falsum ac spurium esse, autumant nonnulli. Cur autem Itali cogitaverint de Rege creando ex gente sua, narrat Sigonius proximè ante verba recitata: *Jampridem Italici, Romanique veteres spiritus recipere coeperant, ac Franci Imperatoribus, Regibusque contemptis, post imminutas opes, & exorta inter eos certamina, coeptis, externum jugum à cervicibus dejicere cupiebant. Itaque Saracenos impunè Italiam, Ecclesiamque populantes, ipsorum Regum incuria, indignati ipsi, res aliquando respicere suas viresque florentis demum perpendere Italia instituerunt. Omnium una vox erat, quando Crassus virili stirpe careret, qui*

unus

unus antiquâ virtutis indole præditus ex
 Caroli Magni legitimâ progenie superes-
 set, cui propter egregia erga Italiam
 atque Ecclesiam merita Imperii titulus
 commissus fuisset, tempus voce propè
 missa monere, ut aliquando tandem sibi
 ipsis consulerent, neque id decus cum alia
 gente communicare vulgari ve permitte-
 rent. Non adeo veterem indolem Ita-
 licæ virtutis exolevisse, quin unus ex
 multis reperiri in ea possit, qui avitam
 representare consilio atque officio impe-
 ranti gloriam queat. Haud dubie, si
 Rex præsens Italiam gubernaret, matu-
 rius cum omnibus hostium irruptionibus
 occurrerem, & salutem, dignitatēque
 Ecclesie tutaturum. Suffragabatur huic
 sententia aliena Reip. ipsius quoque Crassi
 Imperatoris absentia, qui durissimo &
 remotissimo bello implicuitus, rationibus
 Ecclesie atque Italia præsens servire non
 poterat. His rebus instincti Hadrianum
 Pontificem adveniunt, eumque, ut saluari
 decreto in posterum Reip. caveat,
 orant.

